

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 585

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 10 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
30.	— Hotărâre privind întocmirea unui raport comun de către Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Camerei Deputaților împreună cu Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Senatului..... 2
31.	— Hotărâre privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide..... 2–4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 196 din 3 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari 4–5	
Decizia nr. 222 din 17 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110, art. 111 și art. 123 din Codul de procedură penală 6–8	
Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (5) teza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală 9–10	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
487.	— Hotărâre privind aprobarea bilanțului general al Trezoreriei Statului și a contului de execuție a bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2017 11–15

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind întocmirea unui raport comun de către Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Camerei Deputaților împreună cu Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Senatului**

În temeiul art. 101 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, și ale art. 76 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Parlamentului nr. 11/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea activității directorului Serviciului de Protecție și Pază, domnul Pahonțu Lucian-Silvan, și a modului în care este posibil ca acesta să fi implicat instituția în activități care excedează cadrului legal de funcționare, coroborată cu Decizia Curții Constituționale nr. 206/2018 prin care se admite sesizarea de neconstituționalitate formulată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă efectuarea de către Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Camerei Deputaților împreună cu Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a Senatului a unei anchete parlamentare care se va finaliza cu întocmirea unui raport comun care să răspundă următoarelor obiective:

a) verificarea rapoartelor de activitate ale directorului Serviciului de Protecție și Pază, domnul Pahonțu Lucian-Silvan, din ultimii 5 ani;

b) verificarea modului și a criteriilor în care au fost desemnați ofițerii de protecție a demnitarilor;

c) analiza procedurii întocmirii rapoartelor de către ofițerii de protecție a demnitarilor, verificarea adresanților, a modalității de valorificare a informațiilor obținute, aflarea în ce măsură informațiile se referă și la activitățile din domeniul privat al demnitarilor și al familiilor acestora;

d) verificarea modalității de gestionare a informațiilor menționate în rapoartele ofițerilor de protecție a demnitarilor, care nu se încadrează în obligațiile prevăzute pentru elaborarea rapoartelor conform art. 14 din Legea nr. 191/1998 privind

organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, cu modificările și completările ulterioare;

e) existența unor verificări în ultimii 5 ani referitoare la achiziții publice și la fondul operativ, din partea Curții de Conturi sau a altor instituții abilitate în domeniu, modul cum au fost valorificate actele de control respective și îndeplinirea măsurilor stabilite prin aceste acte de control;

f) modalitățile și criteriile de gestionare a carierei ofițerilor din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, în ceea ce privește promovarea în funcție și/sau recompensarea acestora.

Art. 2. — (1) Constatările, propunerile și concluziile anchetei parlamentare efectuate de cele două comisii vor fi cuprinse în raportul care va fi depus la birourile permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului până la data de 1 octombrie 2018.

(2) După primirea raportului, birourile permanente reunite îl vor pune la dispoziția grupurilor parlamentare și îl vor înscrie pe ordinea de zi.

(3) Raportul se va supune dezbaterii plenului reunit al Camerei Deputaților și Senatului într-o ședință special dedicată acestui scop.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 4 iulie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚIUANU

București, 4 iulie 2018.
Nr. 30.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

în aplicarea Deciziei Curții Constituționale a României nr. 206/2018, având în vedere declarațiile viceprim-ministrului Paul Stănescu potrivit cărora un emisar din partea directorului Serviciului de Protecție și Pază i-ar fi solicitat colaborarea cu acest serviciu în schimbul susținerii politice pentru preluarea conducerii Partidului Social Democrat,

considerând protocoalele de colaborare cu alte instituții care pot exceda prevederilor legale în îndeplinirea scopului pentru care au fost înființate și funcționează aceste instituții ca fiind de maximă importanță publică,

apreciind că aceste acuze publice la adresa conducerii unui serviciu foarte important în arhitectura instituțiilor de ordine și siguranță națională necesită o verificare și o analiză foarte atentă, necesară clarificării cauzelor sau împrejurărilor în care s-au produs aceste fapte sau au avut loc aceste acțiuni,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia parlamentară de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, denumită în continuare *Comisia parlamentară de anchetă*, având următoarele obiective:

a) identificarea persoanelor, mijloacelor și a acțiunilor prin care Serviciul de Protecție și Pază a influențat sau a încercat să influențeze unele decizii politice;

b) identificarea unor persoane și/sau personalități politice sau publice cărora li s-au propus acțiuni de colaborare cu Serviciul de Protecție și Pază, precum și stabilirea persoanelor și/sau personalităților publice sau politice care au acceptat aceste colaborări;

c) determinarea obiectului și obiectivelor acestor colaborări, precum și a obligațiilor care reveneau părților — Serviciul de Protecție și Pază și, respectiv, persoanele în cauză;

d) identificarea protocoalelor de colaborare încheiate cu alte instituții care excedează cadrului legal de organizare și funcționare, precum și atribuțiilor legale ale Serviciului de Protecție și Pază sau ale celorlalte instituții cosemnate;

e) verificarea oricăror altor aspecte care reies din derularea lucrărilor comisiei și care sunt relevante pentru îndeplinirea obiectivelor și scopului comisiei.

Art. 2. — (1) Comisia parlamentară de anchetă este formată din 15 membri și are un birou compus din președinte, un vicepreședinte și un secretar, aleși în prima ședință cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) Componenta nominală a Comisiei parlamentare de anchetă este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — În condițiile în care unul dintre membrii Comisiei parlamentare de anchetă se află în imposibilitatea de a participa la lucrări, grupurile parlamentare vor desemna un înlocuitor.

Art. 4. — Convocarea ședințelor Comisiei parlamentare de anchetă se face cu cel puțin 24 de ore înainte, de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de către vicepreședintele care îl înlocuiește.

Art. 5. — (1) Pentru ca ședințele Comisiei parlamentare de anchetă să aibă loc în mod legal este necesară participarea a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor care o compun.

(2) Hotărârile Comisiei parlamentare de anchetă se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți. Votul este deschis.

Art. 6. — Detaliile privind organizarea și funcționarea Comisiei parlamentare de anchetă vor fi cuprinse într-un regulament propriu, elaborat și prezentat pentru aprobare birourilor permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului în termen de 5 zile de la constituirea acesteia.

Art. 7. — Împiedicarea în orice fel a activității Comisiei parlamentare de anchetă în îndeplinirea atribuțiilor sale se sancționează potrivit legii penale.

Art. 8. — (1) În vederea audierii, Comisia parlamentară de anchetă poate cita orice persoană care lucrează în cadrul

Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei. Persoanele citate sunt obligate să se prezinte în fața Comisiei parlamentare de anchetă.

(2) În cazul refuzului nemotivat de a răspunde solicitărilor Comisiei parlamentare de anchetă, aceasta poate propune sesizarea conducătorului autorității sau instituției unde își desfășoară activitatea persoana citată, în vederea aplicării în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a instituției respective.

(3) Comisia parlamentară de anchetă poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și în scris Comisiei parlamentare de anchetă, furnizând informațiile solicitate, sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile Comisiei parlamentare de anchetă.

(4) Refuzul persoanelor invitate la Comisia parlamentară de anchetă de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziția acesteia celelalte documente sau mijloace de probă deținute, care sunt utile activității comisiei, poate fi considerat ca obstrucționare sau împiedicare a aflării adevărului și poate constitui temei pentru sesizarea organelor de urmărire penală.

(5) În cazul în care este necesară prezența unor experți pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, Comisia parlamentară de anchetă dispune efectuarea de expertize.

(6) Dispozițiile procesual civile cu privire la citarea, invitarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(7) Lucrările Comisiei parlamentare de anchetă se înregistrează și se stenodactilografiază.

Art. 9. — (1) Constatările, concluziile și propunerile Comisiei parlamentare de anchetă vor face obiectul unui raport final, care va fi depus la birourile permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului în termen de 180 de zile de la data constituirii Comisiei parlamentare de anchetă. Termenul de depunere a raportului poate fi prelungit de birourile permanente reunite, la cererea motivată a președintelui de comisie.

(2) După primirea raportului, birourile permanente reunite îl pun la dispoziția grupurilor parlamentare și îl înscriu pe ordinea de zi, pentru a fi supus dezbaterii plenului reunit al Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 10. — În scopul realizării obiectivelor pentru care se constituie Comisia parlamentară de anchetă, Camera Deputaților și Senatul vor asigura personalul de specialitate și logistica necesare, cu aprobarea birourilor permanente reunite.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 4 iulie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 4 iulie 2018.

Nr. 31.

COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului

I. Componența:

1. domnul senator Butunoi Ionel-Daniel, Grupul parlamentar al PSD;
2. domnul senator Pavel Marian, Grupul parlamentar al PSD;
3. domnul deputat Mărgărit Mitică-Marius, Grupul parlamentar al PSD;
4. domnul deputat Neață Eugen, Grupul parlamentar al PSD;
5. domnul deputat Bălănescu Alexandru, Grupul parlamentar al PSD;
6. doamna deputat Moagher Laura-Mihaela, Grupul parlamentar al PSD;
7. domnul deputat Pleșoianu Liviu Ioan Adrian, Grupul parlamentar al PSD;
8. domnul deputat Dobre Victor Paul, Grupul parlamentar al PNL;
9. domnul deputat Neagu Nicolae, Grupul parlamentar al PNL;
10. domnul senator Fenechiu Daniel Cătălin, Grupul parlamentar al PNL;
11. domnul deputat Rodeanu Bogdan-Ionel, Grupul parlamentar al USR;
12. domnul deputat Apjok Norbert, Grupul parlamentar al UDMR;
13. domnul deputat Calotă Florică Ică, Grupul parlamentar ALDE;
14. domnul deputat Todoran Adrian-Mihăiță, Grupul parlamentar al PMP;
15. — Grupul parlamentar al minorităților naționale.

II. Componența biroului comisiei:

- președinte, deputat/senator, Grupul parlamentar al PSD;
- vicepreședinte, deputat/senator, Grupul parlamentar al PNL;
- secretar, deputat/senator, Grupul parlamentar ALDE.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 3 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Michele Ceresoli în Dosarul nr. 37.978/299/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă. Excepția de neconstituționalitate constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.153D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă părțile Steluța Tuța și Mircea Lupescu, prin avocat Georgeta Dumitrescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc autorul excepției și părțile Alexandru Vilcu, Georgeta Banciu, Nicolae Marian Manea, Ștefan Tregubleac, Ionuț Ceseuanu și Asociația de proprietari Bulevardul Dacia nr. 42, sector 1, București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părților Steluța Tuța și Mircea Lupescu, care solicită respingerea excepției de

neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că art. 24 din Legea nr. 230/2007 nu creează discriminări și asigură posibilitatea administrării și gestionării proprietății comune, fără a se prejudicia interesele proprietarilor sau ale celor care nu sunt proprietari. De asemenea, arată că articolul de lege criticat are un conținut clar, care se referă la condițiile de cvorum ale întrunirii adunării generale a proprietarilor membri ai asociației.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 37.978/299/2014, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Michele Ceresoli cu prilejul soluținării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 8.793 din 12 mai 2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 37.978/299/2014, având ca obiect anularea Procesului-verbal din 8 iulie 2014 al Adunării generale a Asociației de proprietari Bulevardul Dacia nr. 42, sector 1, București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007, care stabilesc condițiile de cvorum necesare pentru adoptarea de hotărâri de către adunarea generală a asociației de proprietari, sunt contrare art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât proprietarii nu au dreptul la câte un vot pentru fiecare proprietate deținută, în situația în care dețin mai multe proprietăți, deși, în conformitate cu dispozițiile art. 25 din Legea nr. 230/2007, aceiași proprietari au dreptul la câte un vot pentru fiecare proprietate în parte în situația în care se adoptă anumite hotărâri privitoare la administrarea proprietății comune a imobilului. Sintagma „*proprietarii membri ai asociației*” este imprecisă și generează neclarități în aplicarea textului de lege criticat. Legiuitorul ar fi trebuit să specifice că proprietarii membri ai asociației de proprietari au dreptul la voturi egale cu ponderea pe care o dețin din cota-parte din proprietatea comună.

7. De asemenea, autorul excepției arată că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 încalcă dreptul de proprietate, întrucât fiecare proprietar trebuie să se bucure de un număr de voturi egal cu numărul de proprietăți pe care le deține într-un imobil. În acest sens este și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 230/2007, coroborat cu art. 3 lit. f) din aceeași lege. Or, textul de lege criticat nu respectă aceeași logică legală.

8. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, consideră că art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 nu creează discriminări, ci asigură posibilitatea efectivă a asociației de proprietari de a realiza administrarea și gestionarea proprietății comune, fără ca prin aceasta să fie prejudiciate interesele proprietarilor care nu au participat la adunarea generală sau ale celor care nu sunt membri ai asociației de proprietari sau ale membrilor condominiului care dețin mai multe proprietăți individuale. Susținerile referitoare la o deficiență de conținut a textului de lege criticat nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci se referă la interpretarea și modul de aplicare a acestor prevederi legale, invocându-se practic o insuficiență legislativă.

9. De asemenea, instanța de judecată apreciază că nu este încălcat dreptul de proprietate, având în vedere că, atât conținutul, cât și limitele dreptului de proprietate ale fiecărui membru al condominiului sunt stabilite în mod expres prin Legea nr. 230/2007, iar textul de lege se aplică tuturor membrilor asociațiilor de proprietari fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Art. 26 din legea amintită prevede că oricare dintre proprietari poate ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției vizează, în realitate, interpretarea, modificarea și completarea dispozițiilor legale criticate, ceea ce nu revine competenței Curții Constituționale.

12. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Adunarea generală poate adopta hotărâri, dacă majoritatea proprietarilor membri ai asociației de proprietari (jumătate plus unu) sunt prezenți personal sau prin reprezentant legal.*”

16. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează condițiile de cvorum necesare pentru ca adunarea generală a proprietarilor membri ai asociației să poată adopta hotărâri. Critica autorului excepției se referă însă la majoritatea necesară pentru a adopta în mod legal hotărâri, respectiv numărul de voturi care revine unei persoane ce deține mai multe proprietăți în același imobil. Or, Curtea observă că acest aspect nu face obiectul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007, ci al art. 25 din același act normativ, care însă nu a fost supus analizei de constituționalitate. Din contră, autorul invocă dispozițiile acestui din urmă articol de lege ca argument în favoarea criticilor pe care le formulează.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Michele Ceresoli în Dosarul nr. 37.978/299/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 3 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 222

din 17 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110, art. 111 și art. 123
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110, 111 și 123 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cercasov Constantin Ioachim în Dosarul nr. 2.884/314/2016/a1* al Judecătoriei Suceava — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.659D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.884/314/2016/a1*, **Judecătoria Suceava — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110, art. 111 și art. 123 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cercasov Constantin Ioachim, într-o cauză penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că dreptul la apărare este recunoscut atât de Legea fundamentală, cât și de actele internaționale privind drepturile omului, spre exemplu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acest principiu reprezintă nu numai o manifestare a statului de drept, dar și o condiție necesară pentru realizarea eficientă a justiției. Garantarea dreptului la apărare presupune mai mult decât asistența juridică, iar inculpatul trebuie să aibă posibilitatea de a-și asigura singur apărarea. Apreciază că avocatul trebuie să depună toate diligențele pentru apărarea libertăților, drepturilor și intereselor legitime ale clientului, trebuind să îl informeze cu privire la evoluția cazului ce i-a fost încredințat, or, în cauză, avocatul nu și-a îndeplinit această obligație. În ceea ce privește dispozițiile art. 110 din Codul de procedură penală, autorul excepției susține că lipsa înregistrării audio a declarațiilor de inculpat a determinat lipsa posibilității de a demonstra că avocatul său „s-a coalizat cu procurorul anchetator”. Totodată, lipsa acestor înregistrări determină imposibilitatea autorului excepției de a demonstra că procurorul a refuzat primirea anumitor probe prezentate de acesta, ceea ce încalcă dreptul la apărare. Susține că, în timpul audierii a fost supus unor stări

de umilință ce i-au creat o stare de panică, fiind subiectul unui tratament inuman și degradant.

6. Referitor la dispozițiile art. 123 din Codul de procedură penală, susține că acestea sunt neconstituționale, deoarece declarațiile martorilor sunt lovite de nulitate absolută în condițiile în care aceștia nu au depus verbal jurământul solemn. Astfel, lipsa înregistrărilor determină imposibilitatea autorului excepției de a demonstra faptul anterior menționat. În continuare, susține că declarația părții vătămate este redactată de o terță persoană, persoana vătămată și procurorul doar semnând acest înscris. Autorul excepției apreciază că, având în vedere aceste aspecte, se conturează o încălcare a drepturilor sale procesuale, ce determină neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

7. **Judecătoria Suceava — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Acestea respectă atât demnitatea umană, cât și drepturile și libertățile cetățenilor și nu aduc atingere dreptului părților la un proces echitabil. Arată că nu se poate susține că prin neînregistrarea declarațiilor martorilor și a persoanelor vătămate acestea ar fi supuse torturii sau unor tratamente inumane sau degradante.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** arată că înregistrarea audierii constituie în procesul penal un mijloc de probă atât sub aspectul conținutului celor declarate, cât și în ceea ce privește modalitatea de desfășurare a procedurii probatorii al audierii, constituind o garanție a respectării principiului loialității administrării probelor. Din dispozițiile legale criticate rezultă că, în faza de urmărire penală, audierea suspectului sau inculpatului se înregistrează în mod obligatoriu cu mijloace tehnice audio sau audiovideo, iar audierile persoanei vătămate și martorului, numai dacă aceștia solicită înregistrarea sau dacă organul de urmărire penală o apreciază ca necesară. Prin excepție, audierea nu va fi înregistrată dacă înregistrarea nu este posibilă. Sintagma „atunci când înregistrarea nu este posibilă” se referă exclusiv la situațiile obiective ce împiedică organul de urmărire penală să asigure înregistrarea audierii, un argument de text în acest sens putând fi tras chiar din dispozițiile art. 111 alin. (4) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală.

10. Guvernul susține că înregistrarea prin mijloace tehnice a audierii fiind un mijloc de probă distinct de declarația scrisă, lipsa nemotivată sau insuficient motivată a înregistrării nu afectează, în principiu, legalitatea declarației scrise; ea poate însă pune sub semnul întrebării exactitatea celor declarate, cu consecința înlăturării declarației din ansamblul materialului probator. De asemenea, în măsura în care suspectul sau inculpatul probează producerea unei vătămări ca urmare a neînregistrării declarațiilor sale ori a declarațiilor martorilor audiați în faza de urmărire penală, iar vătămarea nu poate fi înlăturată altfel, mijloacele de probă respective sunt anulabile în temeiul art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală. În final, Guvernul opinează că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 22

alin. (2) din Legea fundamentală, câtă vreme Codul de procedură penală interzice în mod expres întrebunțarea de violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe sancționând, totodată, cu nulitatea absolută mijloacele de probă obținute prin tortură.

11. **Avocatul Poporului** susține că dispozițiile art. 110 și cele ale art. 123 din Codul de procedură penală sunt suficiente de clare, predictibile și neechivoce, astfel încât să asigure buna desfășurare a procesului penal, cu respectarea principiului aflării adevărului, înscris în art. 5 din Codul de procedură penală. Normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, neputând fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 110, art. 111 și art. 123 din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 110: „(1) *Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării.*

(2) *Dacă este de acord cu conținutul declarației scrise, suspectul sau inculpatul o semnează. Dacă suspectul sau inculpatul are de făcut completări, rectificări ori precizări, acestea sunt indicate în finalul declarației, fiind urmate de semnătura suspectului sau a inculpatului.*

(3) *Când suspectul sau inculpatul nu poate sau refuză să semneze, organul judiciar consemnează acest lucru în declarația scrisă.*

(4) *Declarația scrisă este semnată și de organul de urmărire penală care a procedat la audierea suspectului sau a inculpatului, de judecătorul de drepturi și libertăți ori de președintele completului de judecată și de grefier, de avocatul suspectului, inculpatului, al persoanei vătămate, părții civile sau părții responsabile civilmente, dacă aceștia au fost prezenți, precum și de interpret când declarația a fost luată printr-un interpret.*

(5) *În cursul urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului se înregistrează cu mijloace tehnice audio sau audiovideo. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația suspectului sau inculpatului, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.”*

— Art. 111: „(1) *La începutul primei audieri, organul judiciar adresează persoanei vătămate întrebările prevăzute la art. 107, care se aplică în mod corespunzător.*

(2) *Persoanei vătămate i se aduc la cunoștință următoarele drepturi și obligații:*

a) *dreptul de a fi asistată de avocat, iar în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;*

b) *dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege;*

c) *dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, în condițiile prevăzute de lege;*

d) *dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, precum și dreptul de a se constitui parte civilă;*

e) *obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare;*

f) *obligația de a comunica orice schimbare de adresă;*

(3) *Dispozițiile art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 110 se aplică în mod corespunzător.*

(4) *În cursul urmăririi penale, audierea persoanei vătămate se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, atunci când organul de urmărire penală consideră necesar sau atunci când persoana vătămată a solicitat aceasta în mod expres, iar înregistrarea este posibilă.*

(5) *Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință cu ocazia primei audieri faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, poate să fie informată cu privire la punerea în libertate în orice mod sau evadarea acestuia.*

(6) *În cazul persoanelor vătămate pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților:*

a) *audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop;*

b) *audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau a altui specialist în consilierea victimelor;*

c) *audierea acestora, cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.*

(7) *Audierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunii de violență în familie, prevăzută de art. 199 din Codul penal, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218—221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, hărțuire, prevăzută de art. 208 din Codul penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art. 223 din Codul penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată, la cererea acesteia, cu excepția cazului când organul judiciar apreciază că aceasta aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.*

(8) *Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audio sau audiovideo este obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația persoanei vătămate, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.*

(9) *Audierea persoanei vătămate de către organul judiciar care a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni se desfășoară de îndată, iar, dacă acest lucru nu este posibil, se va realiza ulterior depunerii plângerii, fără întârzieri nejustificate.*

(10) *Declarația dată de persoana vătămată în condițiile alin. (9) constituie mijloc de probă chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale.”*

— Art. 123: „(1) *Consemnarea declarațiilor se face potrivit dispozițiilor art. 110, care se aplică în mod corespunzător.*

(2) *În cursul urmăririi penale, audierea martorului se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, dacă organul de urmărire penală consideră necesar sau dacă martorul solicită expres aceasta și înregistrarea este posibilă.*"

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) potrivit căruia România este stat de drept, art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 22 alin. (2) referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate de către organele de urmărire penală, pe de-o parte, precum și de o presupusă conduită neconformă dispozițiilor procesual penale a procurorului și a avocatului.

16. Curtea reține că eventualele abuzuri ale procurorilor săvârșite în cursul urmăririi penale, la care face referire autorul excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestuia, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

17. De altfel, Curtea constată că, prin Decizia nr. 749 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 16 martie 2017, a reținut că dispozițiile art. 110 alin. (5) din Codul de procedură penală aduc un element de noutate în legislația procesual penală, impunând organelor de urmărire penală obligația înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului. De la această regulă, legiuitorul a instituit o excepție, și anume, nu se va proceda la înregistrarea cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului, atunci când aceasta nu este posibilă. Curtea a apreciat că excepția mai sus arătată va opera, exclusiv, în situațiile obiective ce împiedică organul de urmărire penală să asigure înregistrarea audierii, de

exemplu situația când organul de urmărire penală nu a fost dotat cu mijloace tehnice audio sau audiovideo.

18. Curtea a constatat că, pentru a exclude o eventuală decizie arbitrară a organului de urmărire penală și o aplicare abuzivă a dispozițiilor de lege criticate ce reglementează excepția de la regula generală a înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului, legiuitorul a prevăzut expres obligația organului de urmărire penală de a indica concret, în declarația suspectului sau inculpatului, motivul pentru care înregistrarea nu a fost posibilă. Astfel, lipsa motivării sau insuficienta motivare a imposibilității înregistrării poate pune sub semnul întrebării exactitatea celor declarate, cu consecința înlăturării acestui mijloc de probă din ansamblul materialului probator. Chiar și în ipoteza aplicării abuzive a dispozițiilor de lege criticate, se poate observa că, dacă prin nerespectarea cerinței legale în discuție s-a adus o vătămare inculpatului, acesta are posibilitatea, până la închiderea procedurii de cameră preliminară, să solicite înlăturarea acestui mijloc de probă, potrivit art. 282 alin. (1) și alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

19. În ceea ce privește dispozițiile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea a observat că acestea dispun în sensul că, în cursul urmăririi penale, audierea martorului se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, dacă organul de urmărire penală consideră necesar sau dacă martorul solicită expres aceasta și înregistrarea este posibilă. Astfel, în acest caz, legiuitorul nu a mai prevăzut expres obligația organului de urmărire penală de a înregistra audierea martorilor, în acest context, Curtea reținând că, potrivit art. 123 alin. (1) din Codul de procedură penală, transpunerea în formă scrisă a declarației martorului urmează regulile prevăzute pentru consemnarea declarației suspectului sau inculpatului. Totodată, în cazul audierii martorului sunt aplicabile regulile generale în materia audierii persoanelor cuprinse în secțiunea 1 a capitolului II al titlului IV din Codul de procedură penală. Curtea observă, de asemenea, că și în acest caz, dacă apreciază că i s-a adus o vătămare prin neînregistrarea prin mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii martorului, inculpatul are posibilitatea, până la închiderea procedurii de cameră preliminară, să solicite înlăturarea acestui mijloc de probă, potrivit art. 282 alin. (1) și alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. Pentru aceste motive, Curtea apreciază că nici dispozițiile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110, 111 și 123 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cercasov Constantin Ioachim în Dosarul nr. 2.884/314/2016/a1* al Judecătoria Suceava — Judecătoria de cameră preliminară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Suceava — Judecătoria de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 19 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (5) teza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristinel Stătulescu în Dosarul nr. 25.618/197/2016 al Judecătoriei Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.529D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie. În acest sens face referire la deciziile Curții nr. 500 din 30 iunie 2016 și nr. 651 din 1 noiembrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.618/197/2016, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Cristinel Stătulescu în soluționarea unei cauze penale. Astfel cum rezultă din actul de sesizare, în cauză a fost formulată cerere de recuzare a judecătorului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că normele procesual penale încalcă dreptul la un proces echitabil.

6. **Judecătoria Brașov** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens face referire atât la deciziile Curții Constituționale nr. 185 din 14 iunie 2001 și nr. 68 din 27 ianuarie 2011, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată,

excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală anterior, cât și la jurisprudența recentă a Curții, în care a fost examinată constituționalitatea normelor procesual penale criticate în prezenta cauză, respectiv deciziile nr. 651 din 1 noiembrie 2016 și nr. 500 din 30 iunie 2016.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 68 alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 651 din 1 noiembrie 2016, în care s-a statuat că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât, critica potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu se prevede o cale de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „*în condițiile legii*”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că norma procesual penală criticată nu contravine dispozițiilor constituționale invocate în condițiile în care încheierea prin care instanța se pronunță cu privire la cererea de recuzare nu soluționează însuși procesul, nu antamează fondul cauzei. De asemenea, invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 30 iunie 2016, în care s-a reținut că procedura asupra cercetării și judecării cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă, această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar. În ceea ce privește dispozițiile art. 68 alin. (5) din Codul de procedură penală, menționează că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere în Dosarul Curții nr. 1.774D/2015, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, apreciind că procedura soluționării cererii de recuzare a fost instituită de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, astfel cum este aceasta stabilită de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, reflectând preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Precizează că punctul de vedere anterior menționat a fost reținut în Decizia Curții nr. 441 din 21 iunie 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (5) teza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „(5) [...] *Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită. [...]* (7) *Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.*”

13. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși, în susținerea excepției, autorul acesteia invocă în mod formal prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, în realitate acesta nu motivează pretinsa contrariedade a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale invocate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

15. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume, textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (5) teza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristinel Stătulescu în Dosarul nr. 25.618/197/2016 al Judecătoriei Brașov. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bilanțului general al Trezoreriei Statului și a contului de execuție a bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2017

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bilanțul general al Trezoreriei Statului, încheiat la data de 31 decembrie 2017, care cuprinde atât în activ, cât și în pasiv suma de 62.888.954.722 lei, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă contul de execuție a bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2017, care cuprinde la venituri suma de 115.277.534 lei și la cheltuieli suma de 44.535.350 lei și un excedent curent în sumă de 70.742.184 lei prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

BILANȚUL GENERAL
al Trezoreriei Statului la data de 31 decembrie 2017

- lei -

	Denumirea posturilor bilanțiere	Sold la	
		începutul anului	finele anului
	A	1	2
A	DISPONIBILITĂȚI BĂNEȘTI ȘI CASA	10.694.437.262	4.931.911.154
B	ALTE ACTIVE	981.698	974.062
C	DEFICITE , total,	46.463.568.753	57.956.069.506
	din care:		
C1	SECTORUL 01 "Administrația publică centrală", total din care:	41.748.249.571	52.679.914.628
c11	Deficit al bugetului de stat	41.748.249.571	52.679.914.628
C2	SECTORUL 03 "Bugetul asigurărilor sociale de stat " total din care:	2.261.036.842	2.261.036.842
c22	Deficit al sistemului asigurărilor sociale de stat	2.261.036.842	2.261.036.842
C4	SECTORUL 05 "Bugetul fondului național unic de asigurări sociale de sănătate " total, din care:	2.454.282.340	3.015.118.036
c41	Deficit al bugetului fondului național unic de asigurări sociale de sănătate	2.454.282.340	3.015.118.036
	TOTAL ACTIV	57.158.987.713	62.888.954.722
A	DISPONIBILITĂȚI ȘI DEPOZITE ÎN CONTURI DESCHISE LA TREZORERIA STATULUI	21.166.583.521	21.891.355.952
a1	Disponibilități ale instituțiilor publice în conturi deschise la Trezoreria Statului	4.746.806.214	5.684.475.581
a2	Disponibilități ale operatorilor economici în conturi deschise la Trezoreria Statului	5.643.757.374	4.448.121.692
a3	Disponibil din sume reprezentând garanție de bună execuție	1.473.704.635	1.494.175.358
a4	Disponibil din fonduri externe nerambursabile postaderare și cofinanțarea/prefinanțarea acestora în conturile structurilor de implementare	4.955.439.496	5.419.977.770
a5	Disponibil pentru finanțarea obiectivelor pentru perioada de programare 2014 – 2020 în conturile structurilor de implementare	137.922.864	238.961.026
a6	Depozite constituite din disponibilități și venituri proprii ale instituțiilor publice(exclusiv depozite din excedente ale sursei A, ale sursei I) și ale operatorilor economici	1.187.130.000	1.346.610.000
a7	Disponibilități în conturi deschise la Trezoreria Operativă Centrală	1.742.111.576	1.799.935.422
a8	Contul României de resurse proprii al Uniunii Europene	1.018.896.859	1.213.615.400
a9	Disponibilități din certificate de depozit ale populației	260.814.503	245.483.703
B	CONTURI DE DECONTARE ȘI ALTE PASIVE	25.789.131	4.089.677
C	EXCEDENTE, total,	35.966.615.061	40.993.509.093
	din care:		
C1	SECTORUL 01 "Administrația publică centrală", total din care:	15.043.580.165	16.611.477.847
c12	Disponibil al bugetului fondurilor externe nerambursabile din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor-sectorul administrație publică centrală	6.377.065	48.945.936

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

c13	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	46.181.538	15.562.335
c14	Excedent al bugetului aferent activitatii finantate integral din venituri proprii	3.781.575.223	4.246.479.679
c15	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare integral venituri proprii (exclusiv depozite)	4.533.872.113	4.945.979.967
c16	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare venituri proprii și subvenții	1.167.566.576	1.677.614.033
c17	Excedent al bugetului aferent activității din privatizare	47.025.004	38.439.524
c18	Excedent al bugetului Fondului pentru mediu, total	2.619.825.662	2.726.557.205
	-din care în depozite	2.018.000.000	2.598.000.000
c19	Excedent al bugetului trezoreriei statului	2.841.156.984	2.911.899.168
C2	SECTORUL 02 "Administrația publică locală" total, din care:	13.129.510.769	15.003.811.948
c21	Excedent al bugetului local	11.586.702.566	13.234.603.337
c22	Disponibil al bugetului creditelor externe din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor – sectorul administrație publică locală	153.836.632	139.393.773
c23	Disponibil al bugetului creditelor interne din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor – sectorul administrație publică locală	263.138.610	302.265.221
c24	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	30.351.239	8.953.272
c25	Excedent al bugetului aferent activitatii finantate integral din venituri proprii	316.785.923	342.255.110
c26	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare integral venituri proprii (exclusiv depozite)	738.428.507	921.911.893
c27	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare venituri proprii și subvenții	40.267.292	54.429.342
C3	SECTORUL 03 "Bugetul asigurărilor sociale de stat " total, din care:	4.807.768.964	5.131.535.812
c31	Excedent al sistemului de asigurari pentru accidente de muncă și boli profesionale, total	4.807.768.964	5.130.515.254
	-din care în depozite	4.535.457.000	4.807.768.000
c33	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	0	1.020.558
C4	SECTORUL 04 "Bugetul asigurărilor pentru șomaj " total, din care:	2.985.755.163	4.246.401.921
c41	Excedent al Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, total	2.134.516.191	2.479.184.472
	-din care în depozite	1.848.396.000	2.134.516.000
c42	Excedent al sistemului asigurărilor pentru șomaj	851.238.972	1.766.935.884
	-din care în depozite	0	851.238.000
c43	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	0	281.565
C5	SECTORUL 05 "Bugetul fondului național unic de asigurări sociale de sănătate" total, din care:	0	281.565
c52	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	0	281.565
	TOTAL PASIV	57.158.987.713	62.888.954.722

**CONTUL DE EXECUȚIE
a bugetului Trezoreriei Statului la 31 decembrie 2017**

Ca pi tol	Subca pitol/ Paragr af	Titlu/ Articol	Alineat	Denumire indicator	- lei -			
					Prevederi initiale an 2017	Prevederi definitive an 2017	Incasari realizate/ Plati efectuate 31 Decembrie 2017	% 3/2
A				1	2	3	4	
				B				
				VENITURI	115.188.000	115.188.000	115.277.534	100,08%
				I. Venituri curente	115.188.000	115.188.000	115.277.534	100,08%
				C. VENITURI NEFISCALE	115.188.000	115.188.000	115.277.534	100,08%
				C1. Venituri din proprietate	101.685.000	101.685.000	106.454.900	104,69%
31				Venituri din dobanzi	101.685.000	101.685.000	106.454.900	104,69%
	01			Venituri din dobanzi aferente Trezoreriei Statului de la alte bugete	90.103.000	90.103.000	88.554.594	98,28%
	02			Venituri din dobanzi aferente Trezoreriei Statului de la alte sectoare	11.582.000	11.582.000	12.178.823	105,15%
	03			Alte venituri din dobanzi	0	0	5.721.483	
35				C2. Vanzari de bunuri si servicii	13.503.000	13.503.000	8.822.634	65,34%
				Amenzi, penalitati si confiscari	10.000.000	10.000.000	5.470.360	54,70%
36				Majorari de intarziere pentru venituri nevarsate la termen	10.000.000	10.000.000	5.470.360	54,70%
				Diverse venituri	3.503.000	3.503.000	3.352.274	95,70%
	50			Alte venituri	3.503.000	3.503.000	3.352.274	95,70%
				CHELTUIELI	53.530.000	53.530.000	44.535.350	83,20%
				a) Clasificatia functionala				
				Partea a I a - Servicii publice generale	53.530.000	53.530.000	44.535.350	83,20%
51				Autoritati publice si actiuni externe	11.790.000	11.871.800	9.919.364	83,55%
	01			Autoritati executive si legislative	11.790.000	11.871.800	9.919.364	83,55%
	01.03			Autoritati executive	11.790.000	11.871.800	9.919.364	83,55%
55				Tranzactii privind datoria publica si imprumuturi	41.740.000	41.658.200	34.615.986	83,10%

Categori pi tol	Subca pitol/ Paragr af	Titlu/ Articol	Alineat	Denumire indicator	Prevederi an 2017			Incasari realizate/ Plati efectuate 31 Decembrie 2017	% 3/2
					1	2	3		
				B					
51		01 20 20.01		b) clasificatia economica CHELTUIELI AUTORITATI PUBLICE SI ACTIUNI EXTERNE CHELTUIELI CURENTE Titlul II Bunuri si servicii Bunuri si servicii	53.530.000 11.790.000 11.790.000 11.560.000 11.560.000	53.530.000 11.871.800 11.871.800 11.601.500 11.601.500	44.535.350 9.919.364 9.919.364 9.672.097 9.672.097	83,20% 83,55% 83,55% 83,37% 83,37%	
		59 59.17	09	Materiale si prestari de servicii cu caracter functional Titlul XI Alte cheltuieli Despagubiri civile	230.000 230.000	270.300 270.300	247.267 247.267	91,48% 91,48%	
55		01 30 30.03		TRANZACTII PRIVIND DATORIA PUBLICA SI IMPRUMUTURI CHELTUIELI CURENTE Titlul III - Dobanzi Alte dobanzi	41.740.000 41.740.000 41.740.000 41.740.000	41.658.200 41.658.200 41.658.200 41.658.200	34.615.986 34.615.986 34.615.986 34.615.986	83,10% 83,10% 83,10% 83,10%	
98			04	Dobanzi la depozite si disponibilitati pastrate in contul trezoreriei statului Excedent	41.740.000 61.658.000	41.658.200 61.658.000	34.615.986 70.742.184	83,10% 114,73%	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

